

Жалба на текст „Слободни копачи, од државе јачи“, који је објављен у магазину Таблоид у броју 2. од 10.04.2014.

У тексту „Слободни копачи, од државе јачи“, који је објављен у магазину Таблоид у броју 2. од 10.04.2014. аутор Станислав Живков, наводи низ нетачних, неистинитих и произвољних тврдњи и чињеница којима статус и рад нашег удружења и мене као председника удружења, као и остале чланове, у јавности представља као криминалну организацију и као чланове криминалне организације.

Поменути текст који је објавио магазин Таблоид, на више места крши етичке стандарде професионалног поступања новинара, па тражимо да Комисија за жалбе размотри нашу жалбу и чињенице које указују на драстичну повреду Кодекса новинара. Обавештавам Комисију да жалбу подносим као приватно лице у делу који се односи на мене лично и у име Удружења „Архео-аматери Србије“, у својству председника Удружења, у делу који се односи на статус и рад Удружења. Указујемо на следеће повреде Кодекса новинара:

- Повреда одељка Истинитост извештавања: члан 1 (обавеза новинара је да тачно и објективно извештава ...), члан 5. (са новинарством су неспојиви објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина ...) садржана је у следећем делу текста: „Последњих дана марта месеца, праву јавну саблазан и одијум у културним круговима изазвала је чињеница да је једна бизарна псеудонаучна али врло криминална организација чак устројила своју парамилицијску јединицу што наравно никоме до сада није засметало.

Реч је о скаредној, незаконито основаној невладиној организацији, односно удружењу грађана Архео-аматери Србије, са матичним бројем 28004869, основаном почетком 2010. године са седиштем у селу Љубић, код Чачка.“ (цитат) У наведеном је истина само да се наше Удружење зове Архео-аматери Србије са матичним бројем 28004869 и седиштем у Чачку.

Апсолутна је неистина да смо својим деловањем изазвали било какву саблазан и одијум у културним круговима, као и да смо бизарна, псеудонаучна или како нас аутор текста назива врло криминална организација која је чак устројила своју парамилицијску јединицу.

Неистина је и да смо незаконито основана невладина организација, што је и самом аутору текста и редакцији очигледно познато јер се у тексту цитирају подаци из наше регистрације код надлежног државног органа, као и цитати одлука нашег Управног одбора и Правилника о раду. Повреда члана 5. Кодекса (са новинарством су неспојиви објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина ...) садржана је и у следећем делу текста: „Јавна је тајна да су бројни археолози саучесници у криминалу археоаматера, а многи који се боре за интегритет струке

чак су били физички малтретирани од стране наводних археоаматера, односно дивљих трагача на локалитетима које наводно штите..." (цитат) Ова тврдња аутора текста није поткрепљена ниједним конкретним примером, ауторизованом изјавом или веродостојним описом догађаја, па је очигледно да је оно што аутор назива „јавном тајном“ чиста измишљотина самог аутора.

- Повреда одељка Одговорност новинара: члан 3. (новинар је дужан да поштује претпоставку невиности и не сме никога да прогласи кривим до изрицања судске пресуде), садржана је у следећим деловима текста: „Њихова активност би у најмању руку била равна ангажовању међународне пљачкашке групе Пинк Пантер на чувању трезора Народне банке Србије, што најбоље потврђује у јавности добро познато препуцавање два оснивача археоаматера, који узгред буди речено, имају по пар кривичних пријава баш због неовлашћеног ископавања.“ (цитат)

Аутор текста не наводи ни конкретна имена ни конкретне податке о наводно поднетим кривичним пријавама, као доказ за своје тврдње, па осим неосноване оптужбе за неименоване чланове нашег Удружења, ово представља и кршење претпоставке невиности обзиром да нема веродостојних података о било каквим кривичним пријавама, а удружење не поседује ниједан податак или сазнање да је икада против било ког члана поднета кривична пријава због неовлашћеног ископавања.

„О томе да међународни криминал стоји иза археоаматера најбоље потврђује ћињеница да је најмање трећина чланова из иностранства, укључујући ту и председника удружења Александра Вукадиновића који је својевремено дошао из Швајцарске. Археоматери су се дословце свима попели на главу.

О томе најбоље сведочи чин јеница да је управо против Вукадиновића краљевачки Завод раније поднео кривичну пријаву због нелегалних истраживања. Од особите је важности била хитна сарадња наше и швајцарске полиције како би се проверила вест да се Вукадиновић обрео у Србији. Ово пре свега зато што је у Швајцарској против њега до сада поднето више кривичних пријава због шверца антиквитета и препродаје фалсификата!“ (цитат)

Како никада у свом животу нисам био у Швајцарској, сасвим је нетачна тврдња аутора текста да сам „својевремено дошао из Швајцарске“, као и да је „од особите важности била сарадња наше и швајцарске полиције како би се проверила вест да сам се обрео у Србији“, а нарочито је неистинита тврдња „да је у Швајцарској против мене поднето више кривичних пријава због шверца антиквитета и фалсификата“ којом ме аутор текста у јавности представља учиниоцем кривичног дела. Указујемо Комисији за жалбе да цео текст врви измишљеним тврдњама, квалификацијама и оценама аутора који се ниједног тренутка није потрудио да за било коју чињеницу коју наводи изнесе било коју врсту аргументованог доказа за своје тврдње, што је повреда одељка 4. Одговорност новинара тачка 6. (новинар негује културу и етику јавне речи ...).

Кршење Кодекса новинара у том смислу очитује се у следећим цитатима текста: - „Члан 6. Правилника у још већој мери подстиче мултиоргазмичност аутора пошто се у њему како на теренима са само евидентираним археолошким локалитетима удружење Археоаматери Србије има право да организује своје истраживачке акције само уз присутност стручног лица из надлежне установе заштите ... „ - „Члан 8. Правилника даје могућност за следећи оргазам пошто су археоаматери сами себи дали право да изводе организоване аматерске истраживачке акције ...“

- „О томе да је удружење Археоаматера Србије заправо параван за девастацију и пљачку археолошких локалитета најбоље говори сајт ове скаредне невладине организације ...“ И на крају, аутор текста и редакција прекршили су Кодекс новинара у одељку Истинитост извештавања члан 2. (право је медија да имају различите уређивачке концепте, али је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања) и члан 4. (новинар је дужан да консултује што више извора и да им омогући да изнесу свој став) јер се нису потрудили да чују и другу страну тј. да од нас из Удружења узму било какву изјаву везано за тврдње које су објавили у свом тексту.

У Чачку, 09.05.2014.

Подносилац жалбе Александар Вукадиновић председник Удружења Архео-аматери Србије